



БАБА УКАКА ТА ЇЇ СКВУ СИН

— Доки ж буду тебе на руках носити?!...

З АРСТРХІІ

Прилетіла з дороги. Як мало,
Ця дорога, можливо, дала!
„Чи була ваша подорож — вдала?“
Хтось питає. — „Здається — була!“

Були оплески, усмішки, квіти,
Друзів лица і потиски рук...
Та — що, справді, могло залишити
Мною сказане? Голосу звук?

Чи — комусь якесь слово запало
В душу? Чи — перешкодило в сні?
„Чи була ваша подорож вдала?“
— Я не знаю... Можливо, що ні.
Зоя Когут

ГОРА

Узяв би я перо, узяв би я папір
І написав би щось, і написав би про...
Вже назбиралась, вже, як хочеш — вір не вір, —
Така гора, така, звичайно — не до зір,
Що часом я кричу: „Розвалюйся, горо!“

А як візьму перо, а як візьму папір,
То напишу — ціл-ціл, то напишу не про...
Вже стільки вірив я, як хочеш — вір не вір,
Вже бачив стільки зір — вже маю досить зір!
— Розвалюйся, горо! Розвалюйся, маро! —
Та, мабуть, я не те, та, мабуть, я не про...

Б а б а й

ЮВІЛЕЙ

Ювілеїв час
так захопив нас,
що не бачимо вже й світу білого.
Облиті світлом ресторанів
і пеанів,

у облаках кадил
і смаку марципанів,
знайшли собі
притулок ми
від життя сірого.

МАРГО

ЗА ЕМІГРАЦІЙНОЮ ДІЙСНІСТЮ

У нас цього Божого літа
Активною була еліта:
Заяви складали,
Привіти писали
І воду зливали до сита.

Вродлива Маруся в Палажки!
Зросла і пішла у монашки...
Святі були мрії
У дівки Марії, —
Лиш дівою жити було важко...

У Мюнхені злі на погоду:
На тижки не було дороду.
І знов гербузами
На шпальтах реклами
Прийдеться хвалитись народу.

О. Пасконі

Відійшов у Вічність

ВАСИЛЬ СОФРОНІВ ЛЕВИЦЬКИЙ

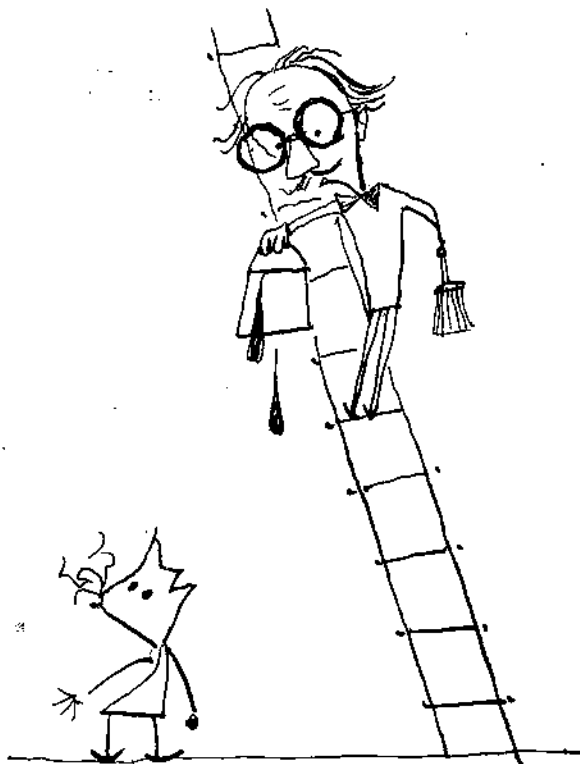
письменник, журналіст, сатирик-богеміст, наш
Великий Приятель і співробітник. Він був авто-
ром оригінальних афоризмів, які друкуються
в нашому журналі під псевдонімом

Вадим Інший.



Вадима Іншого

- Чи варто журитися тим, що вночі сонце не світить?
- Назвіть в рекламі повинна бути дрібка правди.
- Є багато діячів, які під претекстом, що мають дуже багато роботи, нічого не роблять.
- Дурня завжди іритує, коли його мають за дурня.
- В добі сексу любов міряють не духом, а тілом.
- Любов на 60-му році життя може бути така сама: казка, як у 16-му, тільки обставини трохи інші.
- У старших літах людина менше думає, але більше говорить.



— Певно, що ви не можете видіти хати, бо я її ще не намалював...

ВЕЛИКЕ ПОЄДНАННЯ В МУЗИЧНОМУ СВІТІ



Прелюдія чи епілог?..

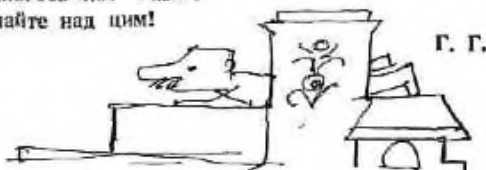
До нас

Лисові Микиті!

Може б Ви взяли на зуб ту справу, що в Німеччині всі лиси засуджені на смерть і тепер там лисів немилосердно винищують, навіть видушуючи газами в норах не тільки дорослих, але й лисячих немозлят!

Це ж справа "Вашого роду" не легковажте нею! Бо як будете брати на рожен справи побожні так інтенсивно, як це Ви робите дотепер, то не без того, що й на Вас випадуть якогось там "Газа"!

Подумайте над цим!



Г. Г.

Дорогий Крайне-Лисуню!

Я один з Твоїх таємних обожувачів. Як щирий український патріот, воював за помісність, або педлуг того, патріархат. Втішило мене це дуже, бо подумав, що треба буде приготувати собі добре лежовище на моїй українській печі. Аж тут, гульк! Повідомлення з Чикаго, що там ще патріархат не дійшов, й ще дискутують над "помісністю" нашої церкви. Вже хотів я лізти на свою піч, але доведеться знову злізати з неї, бо без мене "патріархату" таки не буде.

Скажи мені, Лисуню, чи маємо ми той патріархат чи ні? Поможі бідному крайнові розв'язати українську, патріархальну квадратуру кола, бо їдження філадельфійських — патріархальних пирогів геть осточортіло.

Щиро відданий в помісності "Лиса" твій країн з Гірного Іван КОНЮШИЙ

П. С. Вибач за письма. Я такий старий, як ця машина, але вона ще гаратає, а я тожже.



ПИШУТЬ З КАНАДИ

Отець Т. Міненко запитує в "Вісникові" та в "Українському Голосі": "Хто написав підручник в українській обкладинці, а з російським змістом".

Радимо о. Т. Міненкові, нехай він звернеться до о. Т. Міненка який очолює "міністерство шкільництва" при СКВУ, і цей останній, якщо не може пореєчитувати учбовий матеріал, що друкується для українських шкіл, то принаймні в майбутньому, щоб хоч перелистовував його.

ВІД НАС



П. ІЖАК: В Ч. 10 "Л.М." у Вірні "ПІСЛЯ НАС — ХОЧ ПОТОП" через недогляд в друкарні дійсно пропущено чотири останні рядки, як теж два попередні переставлено. Кінець віршав мав бути такий:

Стільки жолобія вигідних
Стало б пустою світити?
Що тоді ми наповняли б?
Спокій був би цілковитий!
Хай їм буде за "діяльність"
Всім "належне зрозуміння":
З них найбільш "патріотичне"
Українське покоління.

За недогляд вибачаємось. Щодо "бож", то за Голосеанцем, якого ми притримуємось, пишеться разом.

Вітаємо! ЛИС МИКИТА



З РАДЯНСЬКОГО ГУМОРУ

(Без коментарів)

Острозька біблія в Астрахань потрапила з верхів'їв Волги. Тепер цей чудовий пам'ятник російської культури XVI століття займе місце в експозиції Астраханського краєзнавчого музею.

А. ШЛЯХОВ, кор. ТАРС

(Взято з "Літературної України", 12 вересня 1975).

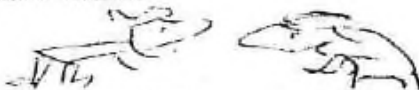
ВІД ПРОКЛЯМАЦІЇ ДО ДЕКЛЯРАЦІЇ

У цьому році президент Форд відзначив Тиждень Повневоленних Народів не один раз, а два. Спершу у Вашингтоні, коли то клав свій підпис під проклямацією Тижня Повневоленних Народів, другий раз у Гельсінках, коли підписував декларацію про припечатання долі тих же самих народів.

БІНГО

В "Парохіяльних Вістях" української католицької каплиці в Бофало читаємо:

"ГРА В БІНГО відбувається кожної п'ятниці і кожної суботи о год. 8 веч., в шкільній галі св. Миколая, ЦЕРКВА ЗАОХОЧУЄ НАС, ЩОБ МИ БУЛИ ДІЯЛЬНІ В НАШОМУ ДУХОВНОМУ ЖИТТІ."



СОВЕТСЬКИЙ ПОБУТ

— Скільки ти заробляєш? Чи багато?
— Так. Багато. Але це є дуже мало...



● Кажуть, що під час паради з нагоди 200-річчя Америки в Нью-Йорку мгр. Іван Винник теж мав їхати в кінній бандерії, тільки Комітет не міг підшукати відповідного під його "тушу" верхівця.

● На Лемківському З'їзді, що відбувся в аудиторії школи св. Юра в Нью-Йорку, скульптор Михайло Черешньовський сказав таку зворушливу проповідь, аж присутні в президії оо. Василіяни розплакались.

● З Чикаго пишуть, що там у парафії свв. Володимира і Ольги вже дякують Господеві за Патріархат, а в парафії св. о. Миколая ще тільки моляться до Бога за завершення УНЦШеркви Патріархатом.

● Довідуємось, що Українська Православна Консисторія замість придбати дім для старших віком на Стейтен Айленді, примустила ще трохи землі під український православний цвинтар у Баунд Бруку.

● УККомітет і Союз Українок Америки закупили в Нью-Йорку на Другій авеню, спільний будинок, але зразу вишов конфлікт-суперечка за те, чия має бути зверху, а чия під сподом.

● В Головній Канцелярії УНСоюзу турбуються, чи до союзного змаросягу не прийдеться добудовувати ще кілька поверхів, якщо бізнес піде так гарно, як про це розписується "Свобода".

● З нагоди Року Української Жінки-Мучениці, на 8-му з'їзді Товариства Української Студентської Молоді ім. Міхновського, делегати вибрали головою студентку Гали Климук, що брала участь в кількох голодівках.

● Під час дивізійної забави на оселі УРСоюзу "Верховина" відбулася репетиція битви під Бродима, де найбільше потерпів знавний воляк-бандурист Володимир Юркевич.

● В Нью-Йорку говорять, що любов маестра Т. Терезюска до Ренати Бабак закінчилася з тим днем, коли вона йому заспівала: "Ти до мене не ходи", — і так далі.

● В Глен Спейс народ говорить, — може правду, може ні — що Український Робітничий Союз не доплачує до "Верховини", тільки до її управителя пана Харини.

З МИСТЕЦЬКОГО ЖИТТЯ



— Тепер, коли я перейшов на емеритуру, зможу повикинчувати мої образи...

ЛИСЯЧИЙ КОМЕНТАР

Як довідуємось з трентонського "Нашого Голосу", ч. 10, за жовтень 1975 (стор. 5), редактор цього місячника Едик Дмитро Кулик вирішив розв'язати чин оо. Василіяни, як тачка, м'ягкий, що не конче нам потрібний. Доля чину Сестер Василіянок тимчасово не вирішена Трентоном. Слідкуйте за дальшими числами "Нашого Голосу".

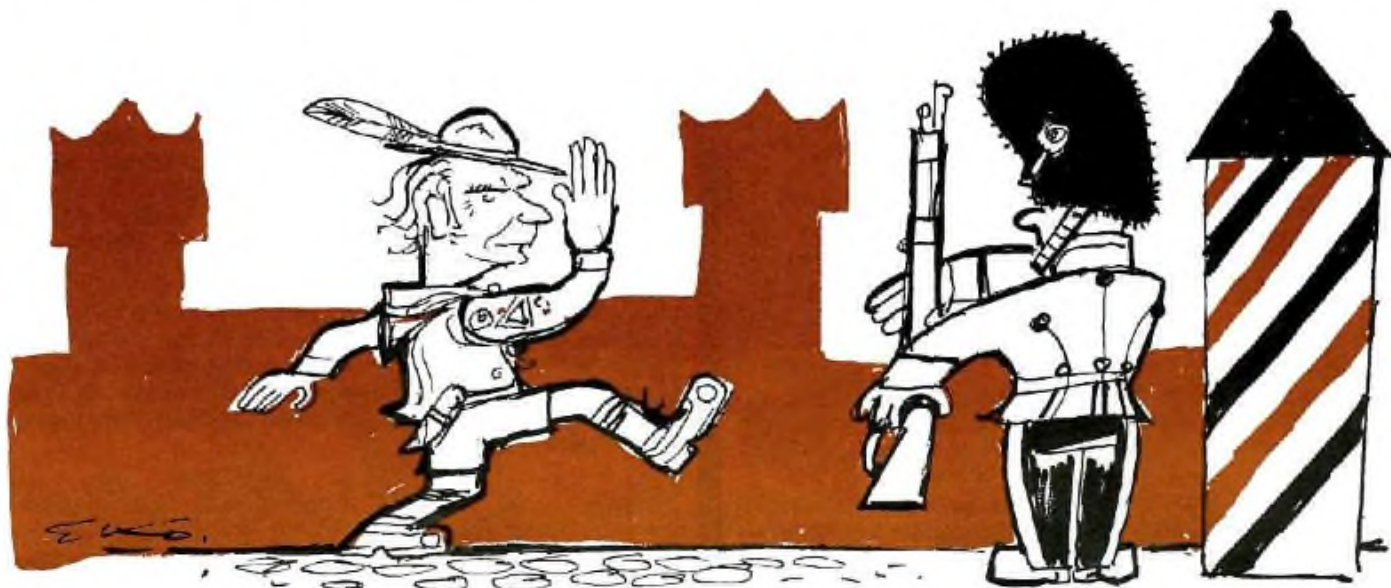
Пане Редакторе!

Центральні Українців Католиків Торонтської Єпархії зі підписом її президента д-ра Юлія Пелеха і секретаря Павла Харидчака в своєму приїзті до Комітету Будови Пам'ятника Лесі Українці в Торонто пишуть, що: "Дооцінюють аргументи і значення поставлення пам'ятника найбільшій опетесі... радять враз із всією українською громадою... Водночас просять прийняти слова признання за велике зусилля і сізифову працю Комітету."

Вибачайте! Але аж ніяк не можна погодитись, що встановлення пам'ятника Лесі Українці в Торонто є "сізифова праця". Сизифова праця — це безнадійна, безвартісна праця, якою боги стародавньої Греції покарали Сизифа, тягти камінь на високу гору, який там зривався і котився вниз. І Сизиф змушений був знову й знову тягти його на гору.

Але скульптор Черешньовський (честь йому і слава) у парку на горбку твердо встановив камінь і на ньому утвердив пам'ятник Лесі на віки вічні.

ЛІЛІЯ ДЕМИДЕНКО



НАЧАЛЬНИЙ ПЛАСТУН ЮРІЙ СТАРОСОЛЬСЬКИЙ ВІДВІДАВ ЛОНДОН



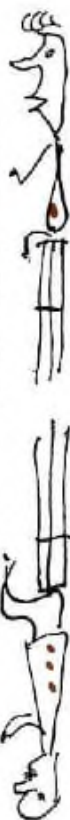
РЕДАКЦІЯ „СВОБОДИ“ ШУКАЄ РЕДАКТОРА...

ОБГОВОРЕННЯ ПАРАДИ

На політичному перелазі в клубі "Лис Микита" відбувалося обговорення ювілейної маніфестації українців міста Нью-Йорку з нагоди "празника Трьох Святих", — за словами місцевого дяковчителя: 200-річчя Америки, 100-річчя Українського Поселення і Року Української Жінки. З деякими критичними заувагами щодо характеру самого свята, як також на адресу деякого з його ініціаторів, виступив пан меценас аматор німецького пива фірми "Шліц":

— Ми, українці, з дикою впевненістю робимо завжди ці самі промахи! — заявив пан меценас. — А, перед усім, не вміємо планувати. То ще замало простудіювати календарець імпрез пана війта Гуглевича, тицьнути пальцем на дату 221-го вересня, наприклад, і сказати: о, в цю неділю робимо парад на 5-й евані! А чому питаю, панове з Комітету не заглянули наперед до жидівського календаря?.. Таж колись, в Старім Краю, конний дядько на селі знав, що під час свят "Кучок" і "Судного дня" — дощ але, як із цebra, і цей неписаний закон обов'язує також тут, на землі Авраама Лінольона. Але наших сватів це не обходить. Вирав їх дощ минулого року, на маніфестації за Валентина Мороза, тож мусіли очевидно, зм'якшити ще й цього року, щоб слава не пропала!

— Мені найбільше було жаль діточок в національних строях на возі — відхнув дядя з чумацько-козацькими вусями. — Так вони, сирітеньки, тулились до колін місес Союзівки піби мокрі курятка до квочки...



— А по-моєму причини нещастя треба шукати деінде, — забрав слово патріот, що смакував сяча "на сналах", — Ну, скажіть, під милість Богу, навіщо було обходити три пражники в ту саму неділю?.. Не досить було обходити 200-річчя Америки і 100-річчя зарібкової еміграції? По яку лиху годину причепили ще й Рін Жінки до цілої паради?.. То ж згорі можна було передбачати, що присутність жіноцтва не принесе щастя імпрезі, що мусить статися якась катастрофа!

— Ба! — розклав руками пан меценас, — а покажіть мені, пане колего, такого гойрака що відважниси б запро-тестувати проти участі жіноцтва та й ще в Жіночому Рощі! Ви ж бачили, скільки там було наших "героїв" у ветеранських шапочках?..

— Бачив, і сам мав таку шапочку на голові.

— Ну?.. Чи думаєте, що хоч один з вас мав би сміливість чи відвагу писнути пів слова проти бабкому?

— Хіба, може, той козак-танцюрист Волтер Банад, що герцював на кобилі, — перепитав хтось з патріотів.

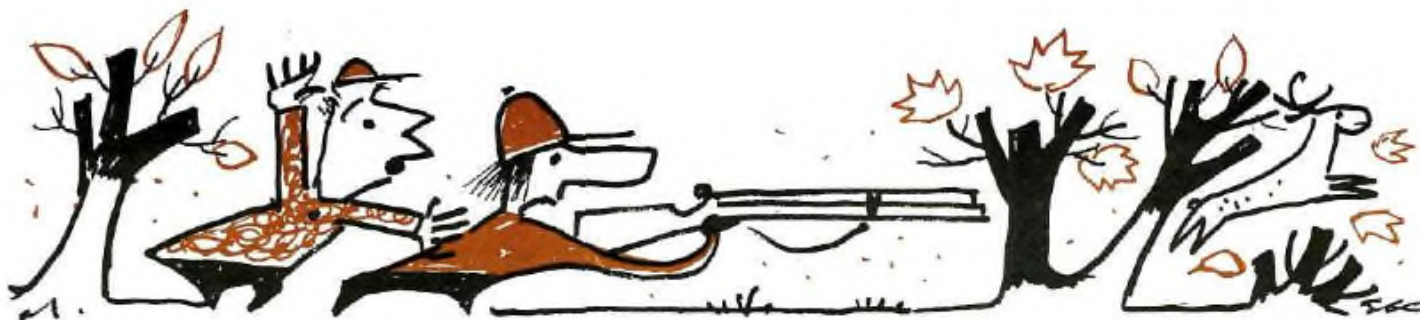
— Саме той на коні чи кобилі найшвидше втікав би, якби лиш пані Дарія Степаняк блиснула на нього чорними очима!

— Панове, панове, не беріть справи так трагічно, — перебив дискусію пан бартендер. — Всі хіба читали, що писали наша "Свобода" на першій сторінці, на другий день після маніфестації?..

— Ой, читали, читали, — помахали головами учасники панельо, і відарили по чарці.

І к е р.

В МИСЛИВСЬКОМУ СЕЗОНІ



— Ради Бога, не стрілай! Може це Президент?!

НА ВСЕ Є СПОСІБ

"На все є спосіб, лише треба вміти його знайти" — каже наша стара народна пословиця. І potwierдження такої мудрої пословиці знаходимо в українській громаді гарного американського міста над Гудзоном.

Донедавна ця громада немов би спала. Хоч є тут багато різних організацій і товариств, але всі вони були майже в занепаді. Бо загал членства вже від довгого часу не приходив на жодні сходи. Сходилися дуже рідко лише управи товариств. Але й там усе когось бракувало. Пришов на засідання голова і заступник голови, а секретаря нема. Або приходив секретар, але без голови. Траплялося й таке, що секретар повисивав поштою по відомлення про сходи. І лише дехто із членів приходив на сходи. А решта членства писемні повідомлення якимсь непрочитали. Не приходив на сходи також і сам секретар, який писав повідомлення, бо мабуть він забув, що писав.

Та в цьому році наша громада ожила. Всі тутешні товариства дуже успішно відбувають свої сходи з повною кількістю присутнього членства. А деякі члени навіть своїх знайомих нечленів на сходи приводять. Сталось у нас немов би якесь чудо, якого доконав теперішній отець парох місцевої церкви св. Михайла. Але не своєю красномовністю на недільних проповідях. Бо і в церкві фреквенція теж була дуже біденька. А почав наш отець парох вишнорити по старих парафіяльних архівах і там відкрив історичний факт, що в цьому році припадає 75-літній ювілей заснування нашої парафії. А з тої нагоди отець парох вирішив видати локусову Ювілейну Пропам'ятну Книгу. І віразу проголосив, щоб усі організації давали для поміщення в книгу свої знімки не лише з діяльності парафії, але й з цілої місцевої громади.

З того й почалося чудо стовідсоткової присутності на сходинах усіх членів усіх товариств. Бо всі люди хочуть увійти в історію через сторінки Ювілейної Пропам'ятної Книги. Всі місцеві організації

ХТО ЗНАЄ?...

...коли "Свобода" знайде собі ще одного редактора?
...що робив би меценас Р. Гутлевич у Нью-Йорку, якби не відкривав маніфестацій?

...скільки людей мають поляки на одній своїй параді Пуласького в Нью-Йорку, а скільки українці на всіх своїх парадах, упродовж цілого року?

...скільки членів ТУСМ-у знає, хто такий був Михайло Міхновський?

...скільки союзників знає слова гімну Союзу України Америки?

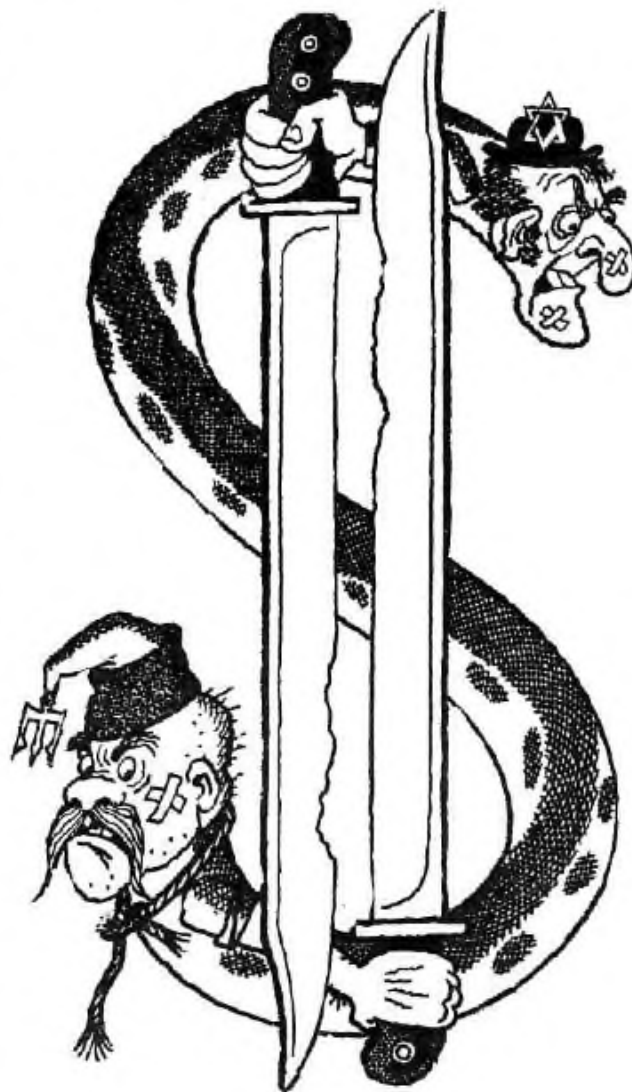
...скільки території України визволили досі всі наші Визвольні Фонди?

ЗМІНЕНЕ ПРИСЛІВ'Я

Колись говорили: "Він зійшов на пси".

Тепер кажуть: "Він зійшов на редактора "Конгресових Вістей"

Актуальне гасло Міжнародного Року Жінки: "Роди, діду, дитину!"



Брати-розбійники.

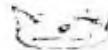
Журнал «Пereць».

Як вони нас представляють

скликають тепер ширші сходи. І всі члени приходять на сходи і фотографуються.

З надійних джерел довідуємося, що згадана ювілейна книга вже давно була здана до друку. Але отець парох це тримає в секреті, і нікому голосно про те не говорить. Бо вся наша теперішня громадська діяльність йде як по маслі. І наш отець парох дуже радіє, що все таки знайшов спосіб, як можна активізувати наше громадське життя. Всі люди далі ще точно приходять на сходи і дбайливо фотографуються.

ПАНЬКО ЦПИЛО



ЮВІЛЕЙНИЙ ДАРУНОК (АВТЕНТИЧНЕ)

Неймовірно, але правдиво: один з наших прозаїків, що відзначає в цьому році своє 60-річчя, отримав від одного з читачів його творів листа з привітанням, до якого був долучений чек на... 60 доларів!

Дружина письменника споглянула на "залучник" і здихнула:

— Який жаль, що ти не обходиш тепер свого сторіччя!

БИСТРА ОРІЄНТАЦІЯ

— Оце пішов знаний наш скрипаль...

— Звідки знаєш?

— Носить дуже скрипучі черевики.

З САТЕЛІТСЬКОГО ГУМОРУ

Розмовляють два варшав'яни:

— Чи ти знаєш, що в Америці є більше телевізорів, ніж лазничок?

— То що з цього виходить?

— Що американець сидить брудний і дивиться на телевізію.

Один партійний жаліється другому:

— Відкриваю телевізора — перший секретар партії! Накручую радіо — перший секретар партії! Розкриваю газету — перший секретар партії!.. Тепер боюся відкривати консерву!

(«Культура»)



В "Діадемі", як в поемі,
Все Вас залить і манить.
Киньте оком на виставу,
То Вам серце зашемить!



На осінній та зимовий сезон, і на кожну оказію, Ви завжди знайдете щось відповідне до Вашого лиця чи фігурки в цій широкозній між своїми і чужинцями українській галатерійній крамниці і кравецькій майстерні елегантних жіночих та чоловічих одягів

МАРІ І ВОЛОДИМИРА ЗАКЛИНСЬКИХ

"DIADEM"

140-142 Second Ave., N.Y. City

„МОВО РІДНА, СЛОВО БІДНЕ“

(Автентичне)

На одній вакаційній оселі гість пробує замовити сніданок українською мовою, а кельнерочка виправдується, що не знає та й не розуміє нашої мови.

— То чому не вчіться? — питає гість, вже по-англійськи.

— Я вчуся, тільки мені тяжко йде, — відповідає дівчина. — Покищо, я вичила двоє слів, що їх мене навчили мої українськомовні подруги.

— Як ж це слова?

— „Не мацай!“



Віробив я сайну, як має бути, але тут прийшла якась затурбація: що на тій сайні має си написати. Не знаю ані я, ані моя жона. Ані я якийсь Шанковський, ані жона до "Свободи" не пише то звідки маємо знати?

Думаємо, думаємо, а далі жона каже:

— Пиши "ліберейшен"!

— Най буде!

Віписав я тото сюди — тамтуди, вігледає файно, йно я у спелінг не трафив і вийшло — "Ліберачі"...

А жона:

— Мені до хрену Ліберачі! Ек бим вишла з пацьока камизельку, то тиж бис був, ек тот Ліберачі!

Так мені жона басує і приговорює, бо боет си, аби я сайну віинична, а не лишив голу, без нічого.

І знов посідали ми та й думаємо:

— А чи то має бути мусово по-ангелски? Бо аді, ек каже мизис Кардаш у радіо, то мова може бути екабудь, аби йно душа була чиста і шкарпетки...

— Ану, — кажу, — бери шос з Шевченка:

"Яшли баби на муки,
А ми тиж з роспуки,
Все, ек одна,
„Нове Життя“ дамо"...

— То задовге, — каже жона, — може ліпше таке:



МОДЕРНИЙ СПОСІБ НАВЧАННЯ ДІТЕЙ



— Отак ми вшановуем наших женщин
в Міжнародному Році Жінки!

ЛІСЯНИНІ КОМЕНТАР ЧОМУ В КИЄВІ?..

"Свобода" з 9-го вересня ц. р. передрукувала в цілості свою власну редакційну статтю з числа датованого 2-м вересня 1972-го року, як таку, мовляв, яка й сьогодні не втратила своєї актуальності. Які золоті думки, які скрижали, творять зміст передрукованої передовиці?.. Ось Вам один з основних її "абзаців":

„У зв'язку з недалеким 200-річчям Американської Революції і Незалежності, можна і варто було б подумати про відповідні заходи для встановлення в Києві пам'ятника Вашингтонові, ім'я якого є символом Волі і Незалежності. В Києві у парку біля університету стоїть пам'ятник Тарасові Шевченкові. Нехай би там стояв і пам'ятник Джорджу Вашингтонові, якого американський народ уважає і шанує, як свого батька так само, як за свого батька вважає український народ Тараса Шевченка.“

А нехай би собі стояв, заперечень немає, — принаймні з нашого лісо-мисливського боку. Тільки дозволяє у цьому місці поставити питання в справі формальній: чому саме в Києві мав би стояти пам'ятник Батька Американської Нації Юрка Вашингтона? Чому — не в Коломиї?.. Адже Коломия — це найстарше й найславніше місто, не тільки в Україні але і в цілому світі! Ось що пише про його походження видатний український історик і філософ наших часів Гриць Зозуля, в так званому "галичанському" збірнику "Ліси Микити" за місяць жовтень, 1957-го року:

"Тамой, де сьогодні знаходиться Галичина, там колись стояло велике море — океан. Не було живої душі, іно плавали великі риби, і раки були такі, як нині клопи. Тота вода стояла без міліонів років, а повітря без другий міліон випаровувало, аж показалося сухе місце, де сьогодні знаходиться Коломиї"...

Дальші коментарі — зайві.

"Кину кужіль до газету,
Сама седу за газету!"

І на тім стало.

Могла би віписати, але що у англійськ спелінг, то у нас кристелин мусово напоре си на мовозжайство. Не знати, ек тото має си писати: чи "кльозеду", чи "кльозету", чи "кльозенту". І чи не має бути в середині тот апостров?

Аби си потім люди не чіпали, а переважно тот Чіпленко...

Гриць Зозуля

УВАЖЛИВИЙ

— Я вже рік не розмовляю з моєю дружиною...

— Чому ж так?

— Не хочу їй перебивати.

КУЧЕРЯВІ АРАБЕСКИ І КУЛЬТУРНИЙ ДИМ

(Замість рецензії)

Від культурних Арабесок Кучерявий Дим.
Він показує до плеса
Стежку молодим.

А у старших викликає
Мелодійний чих,
Особливо у трамваї,
Коли люд затих...

Кучерявий дим загоїв
Ностальгійний зуд,
З чим вітаю милу Зою,
Зоячку Когут.
Іван Евентуальний

WALT'S SUNOCO SERVICE CENTER
25775 W. 8 MILE at BEECH RD. DETROIT, MICH. 48240
ВСЯКА ОБСЛУГА І НАПРАВА АВТ



Phones KE 1-1303,

В. КУКУРБА
менеджер



Винаймаємо траки і трайлери на цілу
Америку і Канаду.

Одинюка українська фірма на стаїт Мішган.

ПРЕС-ФОНА

Дол. 20.00: Д-р Е. Омельський.

По дол. 10.00: Д-р Б. Фуртей, Б. Лисак, Дарія і Гриць Строгі, Торонто.

По дол. 5.00: о. монс. Д-р С. Кирип, Д-р А. Жуковський, Ф. Кульчицька, Р. Крайців, Б. Дмитрак, Д-р В. Копач, А. Гордінський і К. Копачівський.

По дол. 4.50: Д-р Я. Сидорак, інж. О. Барабан, О. Ган, А. Голубець, О. Галій, В. Б. Януш, Д-р В. Кіналь, В. Книш; Д-р Я. Музичка і В. Сидорак.

Дол. 4.00: О. Тарнавський.

Дол. 3.50: С. Кошубала.

По дол. 3.00: Б. Луців і А. Джалжик.

По дол. 2.50: З. Білас і Б. Дубик.

По дол. 2.00: В. Проціньський, Л. Білан, В. Чайковський, А. Телешова, І. Полявський і Е. Притула.

По дол. 1.50: Я. Біланюк, М. Р. Форостина, М. Субтельний і І. Волощук.

Пан М. Бардин привітав і передплатника.

Щиро дякуємо!

ГЛИБОКЕ ПОЛЕ

Купив давно нолісь сусід у сусіда навалок поля, але дорого заплатив за нього. А як вийшли на поле, то покупець кридував собі, що поле таке вузьке і таке коротке, а таке дороге.

А продавець відповідає:

— Ви кажете, що вузьке й коротке, але погадайте собі, яке воно глибоке, щоб ви кільки копали, то ціни не найдете.

"THE FOX"

4933 Larkins
Detroit, Michigan 48210
Tel.: VI 2-7476

Річна передплата в ЗДА
і Канаді — \$5.50

Editor Edward Kozak